

Evangelí del dimarts de la setmana XXXIV de durant l'any: no us espanteu

Evangelí i comentari del dimarts de la setmana XXXIV de durant l'any. “De tot això que contempleu, vindran dies que no en quedarà pedra sobre pedra: tot serà destruït”. Pot haver-hi ocasions en què ho veiem tot difícil; en aquests moments, considerem que Déu és sempre a prop per sostenir-nos.

Evangelí (*Lc* 21, 5-11)

Alguns parlaven del temple i de com estava decorat amb pedres magnífiques i amb ofrenes votives. Jesús digué:

—De tot això que contempleu, vindran dies que no en quedarà pedra sobre pedra: tot serà destruït.

Llavors li preguntaren:

—Mestre, ¿quan passarà tot això i quin serà el senyal que està a punt de succeir?

Ell digué:

—Estigueu alerta, no us deixeu enganyar. En vindran molts que es valdran del meu nom i diran: “Soc jo”, i també: “El temps s’acosta”. No aneu darrere d’ells. Quan sentireu parlar de guerres i de revoltes, no us espanteu: cal que això succeeixi primer, però la fi no vindrà de seguida.

Després els va dir:

—Un poble s'alçarà contra un altre poble, i un regne contra un altre regne; hi haurà grans terratrèmols i pertot arreu fams i pestes, fets espantosos i grans senyals al cel.

Comentari

Som ja als darrers dies de l'any litúrgic i Jesús parla sobre la fi dels temps. No ens revela allò que potser molts voldrien saber: quan serà? El Mestre, però, que sempre ens demana confiança en la seva paraula, no ens vol deixar en la total ignorància sobre el final.

Ell es trobava davant del Temple i els qui l'acompanyaven se'n meravellaven de l'esplendor. Aquest Temple, destruït una vegada per l'exèrcit babilònic i tornat a aixecar

després de l'exili, havia estat ampliat i embellit per Herodes el Gran.

Tot i això, Jesús els avisa que serà destruït definitivament. Així va esdevenir-se l'any 70, a mans de l'exèrcit de l'emperador romà Titus. Una predicció tan alarmant va provocar preocupació als oients: volien conèixer els indicis d'aquesta desgràcia. Jesús canvia el discurs: més cataclismes eren per venir. I hi haurà qui aprofiti l'arribada d'aquests desastres per proclamar falsos messianismes, anuncis d'una fi immediata.

Un cop d'ull a la història confirma les paraules de Jesús: quantes guerres, quantes calamitats, quant patiment! Malgrat tot, Jesús, amb autoritat divina, ens vol donar seguretat, fortalesa.

Per a un cristià no són senyals aterridors, ja que “sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen”

(Rm 8, 28). També cadascú, en el seu particular present, ho pot veure tot difícil; Déu, però, és sempre a prop per sostenir-nos.

Per això, ens diu sant Josepmaria: “Sembla com si el món et caigués al damunt. Al teu voltant no s'albira cap sortida. És impossible, aquesta vegada, de superar les dificultats. Però: ¿m'has tornat a oblidar que Déu és el teu Pare?: omnipotent, infinitament savi, misericordiós. Ell no et pot pas enviar res de dolent. Allò que et preocupa, ben cert que et convé, encara que els teus ulls de carn ara siguin cecs. *Omnia in bonum!* Senyor, que una altra vegada i sempre es compleixi la teva sapientíssima Voluntat” [1].

[1] Sant Josepmaria, *Via Crucis*, IX Estació, n. 4.

Josep Boira // Ajith S - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-
dimarts-de-la-setmana-xxxiv-de-durant-
lany-no-us-espanteu/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-dimarts-de-la-setmana-xxxiv-de-durant-lany-no-us-espanteu/) (20/04/2025)